

τοῦ ἐν τῇ ἀνωνύμῳ διατριβῇ περιεχομένου, μὴ λαμβάνοντες ὑπὸ ὄψιν τὰς συμπαθείας ἢ τὰς ἀντιπαθείας αὐτῶν πρὸς τὸν γράφοντα. Ὅθεν θέλετε μοι ἐπιτρέψαι νὰ διευθύνω πρὸς ὑμᾶς ἀνωνύμους τὰς ἐπιστολάς μου ταύτας, τὰς πραγματευομένας περὶ ἀντικειμένου, περὶ τοῦ ὁποίου τσαυταὶ ὑπάρχουσι γινώμαι. Ἡ Μαγεία τὴν σήμερον δὲν εἶναι πλέον ἡ λεκκνομαντεία, καὶ ἡ πληθὺς ἐκείνη τῶν λοιπῶν μαντειῶν τῶν ἀρχαίων, οὔτε ὁ ζωϊκὸς μαγνητισμὸς ὡς τὸν ἠγνῶσι ὁ Καλλιόστρους ἢ καὶ αὐτὸς ὁ Μέσμερος· εἶναι ἐπιστήμη σπουδαία, κλάδος ἐξ ἱατρικῆς καὶ ψυχολογίας ἀνάμικτος, ὅστις καθ' ἐκάστην νέας λαμβάνει προόδους καὶ νέα ὑπόσχεται τερατουργήματα.

Εἰς τὴν Γερμανίαν σήμερον δὲν θεωρεῖται ὡς ἀγυρτία, καὶ ἱατροὶ διάσημοι ἐπραγματεύθησαν περὶ τοῦ ζητήματος τούτου ὑπὲρ τῶν ὁπαδῶν τῆς Μαγείας. Εἰς τὴν Γαλλίαν ὁ Ἐλιφαί Λεβὶ δαπανήσας εἴκοσιν ἔτη εἰς ἐκμάθησιν τῆς ἐδραϊκῆς γλώσσης, διεπραγματεύθη ἐσχάτως τὸ σπουδαῖον τοῦτο ζήτημα, ἂν ὅχι μετὰ μεγάλης ἐπιστημονικῆς ἐπιστάσεως, τοῦλάχιστον μετὰ μεγάλης δυνάμεως λόγου καὶ εὐφυΐας καὶ ἐξήγησε πάσας τὰς συμβολικὰς παραστάσεις τῶν ἀρχαίων θρησκειῶν· τὸ περὶ ὑψηλῆς μαγείας σύγγραμμά του ἐθαυμάσθη ὑπὸ τῆς Εὐρώπης ἀπάσης. Εἰς τὴν Ἀμερικὴν ἐπίσης σπουδαῖα ἐδημοσιεύθησαν περὶ τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου συγγράμματα καὶ μεγάλαί ἐγένοντο προσπάθειαι περὶ συστηματοποιήσεως ταύτης, πρὶν τῆς ἐνάρξεως τοῦ ἐμφυλίου πολέμου, ὅστις χάριν τῶν δούλων τοσούτους καταναλίσκει ἐλευθέρους ἄνδρας εἰς τὴν χώραν ταύτην τῶν ἀνθρώπων.

Ἀλλὰ διατί ἡ Μαγεία ἐθεωρεῖτο καὶ θεωρεῖται καὶ σήμερον ὑπὸ πλείστων ὡς ἀγυρτία; Διότι πολλοὶ ἀγύρται καὶ εὐφύεις πολλάκις ἀγύρται, μετεχειρίσθησαν συγκεχυμένως τὰ δόγματα ἢ τὸ ὄνομα αὐτῆς χάριν αἰσχροκερδείας· διότι κατήντησε πολλάκις βιοποριστικὸν ἐπάγγελμα ἐλεεινῶν τινῶν ὄντων· διότι ἐξηυτελίσθη καὶ αὕτη καθὼς ἐξηυτελίσθησαν καὶ πλείστοι ἄλλαι ἐπιστήμαι, καθὼς ἐξευτελίζεται πᾶν ὥραϊον ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ. Μήπως ὅμως διὰ τοῦτο πρέπει νὰ ἀρνηθῶμεν τὴν ὑπαρξίν τῆς Μαγείας; Μήπως διότι ὑπάρχουσιν ἀγύρται ἱατροὶ δὲν ὑπάρχει ἱατρικὴ ἐπιστήμη;

Ἡ χημεία εὐρισκομένη εἰς τὰς χεῖρας μόνομανθῶν τινῶν ζητούντων τὰ ἀδύνατα, ἐνομιζέτο ἀγυρτία, ἀλλὰ σήμερον, ὅτε ἐν τῇ χημείᾳ ζητεῖται τὸ δυνατόν γενέσθαι καὶ ὅχι ἡ φιλοσοφικὴ λίθος καὶ ἡ χρυσοποίησις, εἶναι ἐπιστήμη οὐχ ἥττον σπουδαία, καὶ

ἴσως σπουδαιότερα πάσης ἄλλης, διὰ τὰ πρακτικὰ αὐτῆς ἀποτελέσματα.

Οὕτως ἡ Μαγεία συστηματοποιουμένη θέλει καταλάβει θέσιν ὑψηλὴν ἐν τῇ πορείᾳ τῶν ἐπιστημῶν. Εἰς τοῦτο τείνουσιν αἱ προσπάθειαι πάντων τῶν περὶ ταύτης διαπραγματευομένων, καὶ ὅτι δύναται νὰ καταριθμηθῇ μετὰ τῶν ἐπιστημῶν θέλω προσπαθῆται νὰ ἀποδείξω, ἐὰν λάβητε τὴν καλωσύνην νὰ ἐπιτρέψητε τὴν δημοσίευσιν τῶν ἐπιστολῶν μου ἐν τῷ περιοδικῷ ὑμῶν συγγράμματι.

Ἀλλὰ ποία ἡ πρακτικὴ ὠφέλεια τῆς Μαγείας; Ἐὰν προστεθῇ εἰς τὴν μεγάλην ὁμάδα τῶν ἀφηρημένων ἐπιστημῶν καὶ ἐτέρα μηδεμίαν ἐπιφέρουσα πρακτικὴν ὠφέλειαν, τότε, ἀληθῆς ἢ μὴ, δὲν ἐννοοῦμεν διατί πραγματευόμεθα περὶ αὐτῆς· εἶναι ματαιοπονία καὶ δεινὴ ματαιοπονία· διότι ἐκτὸς πάντων τῶν ἄλλων, κινδυνεύει τις νὰ ἐκληφθῇ καὶ ὡς λίαν ἔχων ἐξημεμένην τὴν φαντασίαν, ἵνα μὴ τι χειρὸν εἴπωμεν, ἢ νὰ ἐκλειφθῇ ὡς ἀγύρτης, δύο μεγάλα κακὰ εἰς πᾶσαν, ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος, χώραν.

Καὶ ἐντούτοις δύναται νὰ ἔχῃ μεγάλας τὰς πρακτικὰς ὠφελείας καὶ μεγάλα νὰ παρέξῃ βοηθήματα, οὐ μόνον εἰς τὴν ἱατρικὴν καὶ τὴν φιλοσοφίαν ἰδίως, ἀλλ' ἐπὶ πάσας τὰς ἐπιστήμας ἐν γένει. Ὅπως ὅμως κατανοηθῶσι τὰ ὠφελήματα ταῦτα χρειάζονται νὰ ἴναι ἐπίλογοι τῆς ὅλης διατριβῆς, χρειάζονται νὰ ἴναι αἱ τελευταῖαι ἐπιστολαὶ τῶν ὧσων μέλλω νὰ σᾶς πέμψω, ἐὰν ἐπιτραπῇ ἡ δημοσίευσίς ταύτης.

ΔΕΣΤΑΡΘ.

ΜΩΣΑΪΚΟΝ.

Ἡ ψυχὴ γυναικὸς ἀγῆς εἶναι αὖρα πλήρης μύρων μεθυσητικῶν, εἶναι φύσημα βαλσαμομένον ἀπὸ ἄνθη· οὐδὲν ἀπαντᾷ τις ἐξαισιώτερον εἰς τοὺς ἀέρας ὅπου πλανῶνται τὰ νέφη, εἰς τὴν γῆν ὅπου ἀπλοῦνται αἱ πράσινα σκιαί. Συγκρινόμενα πρὸς τὴν καλλονὴν τῶν νεανίδων, πρὸς τὴν ἡδονὴν ἣν αἰσθάνεται τις θαυμάζων αὐτάς, τὰ ῥόδα καὶ τὰ κρίνα, καὶ ὅταν ἀκόμη λάμπουσιν ὑπὸ μίαν διαυγῇ πρωΐαν τοῦ Μαΐου, ὑπὸ πέπλον δρόσου ἐν μέσῳ τῆς χλόης, φαίνονται ἀχρωμάτιστα· ἡ μελωδία τῶν πτηνῶν φαίνεται ἄνευ ἁρμονίας. Εἰς τὴν θεὰν μύνον αὐτῶν αἱ ζοφεραὶ ιδεαὶ ἀφίπτανται, πᾶσα λύπη πρᾶνεται, ἅμα οἱ ὀφθαλμοὶ τῶν φωτίζονται καὶ τοξεύουσι τὰ βέλη τῶν ἐπὶ τῆς εὐρώστου γῆς, ἥτις καλεῖται καρδία ἀνδρός.

Walther de la Vogelweide

Τὸ μέρος τὸ ὁποῖον κατορθώνει ν' ἀφαίρῃ μία εὐαίσθητος ψυχὴ ἀπὸ τὴν δυστυχίαν ἄλλου, αὐξάνει τὴν εὐτυχίαν αὐτῆς.

Petit-Sem.

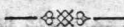
Ἡ γλυκυτέρα ζωὴ ὁμοιάζει τὴν ἐπιφάνειαν κύματος γαληνιαίου τὴν ὁποίαν συνταράσσει ἡ πτώσις καὶ ἐνὸς μόνοι φύλλου.

K^a. Νέκκερ.

Ἐστὲ ὡς τὸ πτηνὸν ὅπερ ἀναπαύεται πρὸς στιγμὴν ἐπὶ κλάδου εὐθραύστου· αἰσθάνεται τὸν κλάδον ἐνδίδοντα ὑπὸ τὸ βάρος του, καὶ ὅμως ἐξακολουθεῖ νὰ ψάλλῃ διότι ἡξεύρει ὅτι ἔχει πτερά.

Βίκτωρ Οὐγώ.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ.

Ὡς γνωστὸν ὁ μέγας τῆς Γαλλίας ποιητὴς καὶ πολιτικὸς ἀνὴρ Λαμαρτίνος, πιεζόμενος ὑπὸ χρεῶν ὑπερόγκων, ἀπεφάσισε πρὸς ἀπότισιν αὐτῶν νὰ ἐπιχειρήσῃ τὴν δημοσίευσιν τῶν Ἀπάντων του, εἰς ᾗ προσέθεσε τὸν ἐξῆς συγκινητικώτατον πρόλογον, ἀριστοῦργημα ἄξιον τῶν ἀριστοῦργημάτων, ὧν προεσχήθη.

«Ἰδοὺ τὰ ἔργα μου! δὲν τὰ δημοσιεύω διὰ κενοδοξίαν, δὲν λέγω ὡς ὁ Ὁράτιος Exegi monumentum. Τόσον πολὺ ἀπέχω τοῦ νὰ ὑπερφηανεύωμαι ἐνώπιον τοῦ σωροῦ αὐτοῦ τῶν ξηρῶν καὶ ἐφημέρων φύλλων τοῦ δένδρου τῆς ζωῆς μου, οὐ τὰς ρίζας αἰσθάνωμαι ἤδη θνησκούσας, ὥστε δύναμαι νὰ εἶπω ἐν εὐκρινείᾳ. Εἶθε νὰ μὴ ἐμάνθανον ποτὲ νὰ γράφω!

Μήπως καὶ αὐτὸς ὁ Βιργίλιος μεταβάς ἐκ τῆς ἀγροτικῆς του παρὰ τὴν λίμνην Γάρδην καλύδης, εἰς τὴν πομπὴν καὶ τὸν θόρυβον τῆς Ῥώμης, δὲν μετενόησε πολλάκις διότι κατέλιπε τοῦ βουκόλου τὸ κέντρον καὶ τὸ θέριστρον τοῦ ἀπελευργοῦ; Ἄν ἐπρόκειτο ν' ἀρχίσω τὴν ζωὴν μου, γινώσκων ὅσα τώρα γνωρίζω, δὲν θὰ ἐξήτουν τὴν εὐτυχίαν, διότι ἡξεύρω ὅτι δὲν ὑπάρχει, ἀλλὰ θὰ ἐξήτουν ἐπιμόνως τὴν ἀφάνειαν καὶ τὴν σιωπὴν, τὰς δύο θεότητας αἵτινες φυλάττουσι τὸ κατώφλιον τῶν εὐτυχῶν.

Ἐὰν λοιπὸν παραδία ἄπαιχ' ἔτι τὸ ὄνομά μου, ὁνομα τεθνεώτος σχεδὸν, εἰς τὰς ἡχοὺς καὶ εἰς τὰς φιλολογικὰς συζητήσεις τῆς ἐποχῆς μου, ἂν ἐπιθυμῶ νὰ κάμῃ καὶ πάλιν ἡ κριτικὴ ἢ ἡ ἐπιείκεια ὀλίγον

ὠφέλιμον θόρυβον περὶ τοὺς τόμους τούτους, δὲν τὸ κάμνω διότι μοὶ ἀρέσκει ἡ δημοσιότης, ἀλλὰ διότι· κατεδικάσθην εἰς τοῦτο, ὡς εἰς τιμωρίαν. Ἀπατίω τὴν ματαιάν τῆς νεότητός μου δόξαν διὰ τῶν ἐξυτελισμῶν τοῦ γήρατός μου.

Διατὶ ἐφύπησα τὴν ἡχὴν, ἥτις ἐκοιμᾶτο τόσον ἡσυχῶς εἰς τὰ πατρικὰ δάση; Αὕτη μὲ διώκει σήμερον ὅταν ἦλθε πλέον ἢ σειρά μου νὰ κοιμηθῶ. Ἐκείνη ἐκδικεῖται καὶ ἐγώ...

Τὸ λέγω, ἄνευ ψευδοῦς μετριοφροσύνης· δὲν ἔχω τὴν ιδεάν ὅτι κληροδοτῶ ἀριστοῦργήματα οὐδ' εἰς τὴν ἀμέσως ἐπομένῃν γενεάν. Ἐγραφα πολὺ, πολὺ ὠμίλησα, πολὺ ἔπραξα καὶ δὲν κατάρθωσα διὰ τοῦτο νὰ συγκεντρώσω εἰς ἓν ἔργον κύριον καὶ διαρκές τὴν μικρὰν ικανότητα, δι' ἧς μ' ἐπρόοικισεν ἡ φύσις.

Εἶχον ψυχὴν, εἶν' ἀληθές. Φθόγκοι μου τινὲς προήρχοντο ἐκ τῆς καρδίας. Ἀλλ' ἡ ψυχὴ ἀρκεῖ διὰ νὰ αἰσθανθῇ τις, δὲν ἀρκεῖ διὰ νὰ ἐκφράσῃ. Ὁ καιρὸς μοὶ ἐπέλειψε, καὶ δὲν κατάρθωσα ἔργον τι τέλειον, διότι ἐσπατάλησα τὸν χρόνον, τὸ κεφάλαιον αὐτὸ τῆς μεγαλοφυΐας, καὶ μοὶ διέφυγε τὸ μέλλον. Δυσκοῦμαι δι' αὐτὸ, ἀλλὰ δὲν παραπονοῦμαι.

Ἡ μόνη ἀξία τῆς μεγάλης ταύτης συλλογῆς τῶν ἔργων μου εἶναι ὅτι ἀποτελοῦσι μικρὸν μέρος τῆς διανοητικῆς, ποιητικῆς, φιλολογικῆς, φιλοσοφικῆς καὶ πολιτικῆς ἱστορίας ἡμίσεως σχεδὸν αἰῶνος ἀπὸ τοῦ 1820 ἄχρι τοῦ 1860. Οἱ τόμοι οὗτοι δὲν εἶναι μνημεῖον ἀθάνατον, εἶναι ἀπλοὶ λίθοι, τεθέντες κατὰ διαστήματα ἐπὶ τῆς ὁδοῦ, ὅπως σημειοῦσι τοῦ αἰῶνος τὰ βήματα. Ὁ ἡμις οὗτος αἰὼν ἠκολούθησε τὰ αὐτὰ μετ' ἐμοῦ ἔχνη. Ἐγὼ ἐσημείωσα τὰ ἰδικά μου μετ' ἐμοῦ, μετ' ἱστορίας, μετ' ῥητορικῶν λόγων, μετ' πράξεις κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον ἀξιοσημειώτους· οἱ ἄλλοι δὲν ἐσημείωσαν τὴν διὰ τῆς ζωῆς διάβασιν τῶν· ἰδοὺ ἡ μεταξὺ ἡμῶν διαφορὰ.

Εἶθε νὰ μὴ ἀπατηθῇ τὸ κοινὸν ὡς πρὸς τὸ αἶσθημα, ὅπερ μὲ κάμνει νὰ ἐπανερχώμαι ἐπὶ τῶν ἔργων αὐτῶν τῶν αἰσθημάτων καὶ τῶν ιδεῶν μου! Εἶναι θυσία, εἶναι καθήκον θλιβερόν, ἀλλ' ἀναπόφευκτον.

Μὴ ἔχων πλέον γῆν νὰ πωλήσω πωλῶ ἐγωῖσμον, διότι δὲν ἔχω ἀπαίτησιν νὰ δοξασθῶ ἀπὸ τὰ ἔργα ταῦτα.

Θὰ ἐπρωτίμην μυριάκις ν' ἀρπάσω τὰς σελίδας χωρὶς οὐδ' ἐγὼ ὁ ἴδιος νὰ τὰς ἀναγνώσω πάλιν καὶ οὐδ' ἄλλον νὰ προκαλέσω νὰ τὰς ἀναγνώσῃ, νὰ τὰς σωρεύσῃ ἐπὶ τῆς μελανῆς ἐστίας, καὶ νὰ διασκορπίσῃ τὴν τέφραν τῶν ὑπὸ τὴν πνοὴν τῆς ἐσπερινῆς αὔρας.